



**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. P. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2016 m. gegužės 18 d. Nr. 242-169
Vilnius

Lietuvos bankas gavo A. P. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir AB „Lietuvos draudimas“ kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2015 m. gruodžio 8 d. pareiškėjas, remdamasis Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 patvirtintų Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir išmokos mokėjimo taisyklių nuostatomis, draudikui pateikė prašymą išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią dėl 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio padarytą žalą asmeniui ir neturtinę žalą. Draudikas 2016 m. sausio 7 d. raštu pareiškėją informavo, kad priėmė sprendimą išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią dėl 2015 m. birželio 29 d. įvykio pareiškėjo patirtą 1 000 Eur neturtinę žalą ir 7, 95 Eur vaistų „arcoxia“ įsigijimo išlaidas. Draudikas nurodė, kad nusprendė nemokėti draudimo išmokos, atlyginančios išlaidas, patirtas už gydytojo neurologo konsultaciją, fizioterapijos procedūras, įsigytus vaistus „Wobenzym“, „Traumeel“, „Discus compositum“ ir magnetinio rezonanso tomografijos tyrimą (toliau – MRT tyrimas). Draudikas 2016 m. sausio 7 d. rašte nurodė, kad minėtų medicinos išlaidų būtinumas ir priežastinis ryšys su 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio pasekmėmis nėra pagrįstas medicinos dokumentais.

Pareiškėjas, nesutikdamas su draudiko sprendimu, 2016 m. sausio 20 d. draudikui pateikė pretenziją dėl draudimo išmokos dydžio. Pretenzijoje pareiškėjas nurodė, kad dėl 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio patirtą nugaros traumą gydėsi ambulatorinėje sveikatos priežiūros įstaigoje, tačiau sveikatos būklei negerėjant bendrosios praktikos gydytojas išrašė siuntimą konsultuotis su gydytoju neurologu. Pareiškėjas pabrėžė, kad ambulatorinėje sveikatos priežiūros įstaigoje artimiausia registracijos gydytojo neurologo konsultacijai data buvo tik po 3 mėnesių. Kadangi vargino intensyvus nugaros skausmas, pareiškėjas kreipėsi į UAB „Bioklinika“ dėl neurologo konsultacijos. Pareiškėjas nurodė, kad gydytojas neurologas, įvertinęs po 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio Lietuvos sveikatos mokslų universiteto ligoninėje Kauno klinikos (toliau – Kauno klinikos) atliktos juosmeninės dalies rentgenogramos duomenis, nurodė, kad siekiant nustatyti nugaros skausmo priežastis būtina atlikti MRT tyrimą. Pareiškėjas teigė, kad po atlikto tyrimo buvo skirtos fizioterapijos procedūros ir gydymas vaistais. Pareiškėjas pabrėžė, kad po taikyto gydymo sveikatos būklė pagerėjo.

Draudikas 2016 m. vasario 9 d. atsakyme į pareiškėjo pretenziją nurodė, kad 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykyje pareiškėjas patyrė galvos ir kūno sumušimų, o fizioterapijos procedūros paskirtos ir MRT tyrimas atliktas praėjus 2 mėnesiams po eismo įvykio. Draudikas taip pat nurodė, kad pareiškėjas nepateikė įrodymų, pagrindžiančių medicinos išlaidų ryšį su eismo įvykyje pareiškėjo patirtų sveikatos sužalojimų gydymu. Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, draudikas 2016 m. vasario 9 d. atsakyme į pareiškėjo pretenziją teigė, kad pareiškėjo nurodytos medicinos išlaidos, kurias atlyginančią draudimo išmoką prašė išmokėti

pareiškėjas, nėra priežastiniu ryšiu susiję su 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio pasekmėmis.

Pareiškėjas, nesutikdamas su draudiko sprendimu, kreipimesi į Lietuvos banką dėl ginčo nagrinėjimo nurodė, kad visuose draudikui pateiktuose medicinos išrašuose nurodyta, kad pareiškėjas į gydymo įstaigas kreipėsi dėl 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykyje patirtų sužalojimų gydymo. Pareiškėjas teigė, kad iki įvykstant 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykiui nesiskundė nugaros skausmais. Pareiškėjo nuomone, draudiko teiginiai, kad pareiškėjas pradėtas gydyti tik praėjus 2 mėnesiams po eismo įvykio, yra nepagrįsti. Pareiškėjas informavo, kad pirmą mėnesį po 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio jam buvo taikytas bendrosios praktikos gydytojo paskirtas gydymas, tačiau jis buvo neefektyvus. Atsižvelgdamas į tai, bendrosios praktikos gydytojas pareiškėjui išrašė siuntimą konsultuotis su gydytoju neurologu. Pareiškėjas pabrėžė, kad UAB „Bioklinika“ gydytojo neurologo paskirtas gydymas buvo taikytas apie 2 mėnesius.

Pareiškėjas nurodė, kad draudikas neturėjo pagrindo teigti, jog pareiškėjo patirti sužalojimai nesusiję su 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykiu, nes draudiko ekspertai neatliko pareiškėjo sveikatos tyrimo. Pareiškėjo nuomone, draudiko teiginiai turėtų būti pagrįsti medicinos dokumentais. Pareiškėjas nurodė, kad nagrinėjamu atveju buvo remiamasi pareiškėjo pateiktais medicinos dokumentais, kurie pagrindžia, kad pareiškėjo patirti kūno sužalojimai buvo padaryti 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykyje. Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, pareiškėjas prašė Lietuvos banko rekomenduoti draudikui išmokėti pareiškėjui 637,4 Eur draudimo išmoką, atlyginančią išlaidas už gydytojo neurologo konsultaciją, taikytas fizioterapijos procedūras, įsigytus vaistus „Wobenzym“, „Traumeel“ ir „Discus compositum“ ir MRT tyrimą.

Draudikas atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi nurodė, kad pareiškėjas po 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio buvo konsultuotas Kauno klinikose. Jam buvo atliktas galvos kompiuterinės tomografijos tyrimas, po tyrimo parengtoje išvadoje nurodyta, kad traumos arba kraujavimo požymių nematyti. Draudikas nurodė, kad vėliau pareiškėjas buvo konsultuotas gydytojo neurologo, kuris diagnozavo pareiškėjo galvos ir kūno sumušimus ir jų gydymui skyrė nuskausminamuosius vaistus. Draudikas pabrėžė, kad pareiškėjui atliktoje krūtininės ir juosmeninės dalies rentgenogramoje lūžių nebuvo užfiksuota. Kauno klinikose nebuvo nustatyta jokių objektyviais tyrimais patvirtintų sužalojimų, sumušimams gydyti buvo skirti nuskausminamieji vaistai „Arcoxia“.

Draudikas nurodė, kad UAB „Garliavos šeimos klinika“ parengti medicinos dokumentai patvirtina, kad 2015 m. liepos 1 d. šeimos gydytojas užfiksavo pareiškėjo sprando raumenų, nugaros raumenų skausmus, židininės nervų sistemos patologijos nebuvo rasta, gydymui skirti vaistai nuo uždegimo „Arcoxia“. 2016 m. liepos 16 d. pareiškėjas buvo pakartotinai konsultuotas bendrosios praktikos gydytojo, pareiškėjui buvo skirti vaistai nuo uždegimo ir išrašytas siuntimas konsultuotis su gydytoju neurologu. Draudiko teigimu, bendrosios praktikos gydytojas naujų pareiškėjo sužalojimų nenustatė, tik rekomendavo tęsti gydymą vaistais „Arcoxia“, kurių įsigijimo išlaidas atlyginančią draudimo išmoką draudikas išmokėjo. Draudikas pabrėžė, kad pareiškėjui nedarbingumo pažymėjimas nebuvo išduotas.

Draudikas nurodė, kad, praėjus 2 mėnesiams po 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio, 2015 m. rugpjūčio 26 d. pareiškėjas buvo konsultuotas UAB „Bioklinika“ gydytojo neurologo. Pareiškėjui buvo atliktas juosmeninės stuburo dalies MRT tyrimas, po tyrimo parengtoje išvadoje buvo nurodyti „negrubūs spondiloziniai, osteochondrozei būdingi pakitimai“, t. y. lėtiniai susirgimai. Gydymui buvo skirtos fizioterapijos procedūros, vaistai „Traumeel“, „Discus compositum“ ir „Wobenzym“. Draudiko teigimu, pakartotinės gydytojo neurologo konsultacijos metu ir atlikus juosmeninės stuburo dalies MRT tyrimą trauminių sužalojimų nebuvo nustatyta, o patvirtinti lėtiniai pareiškėjo stuburo pakitimai. Draudiko teigimu, minėtos aplinkybės patvirtina, kad pakartotinė gydytojo neurologo konsultacija, pareiškėjui atliktas MRT tyrimas ir skirti homeopatiniai vaistai nėra tiesioginiu ryšiu susiję su 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio pasekmėmis gydymu.

Draudikas pateiktame atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi pabrėžė, kad nors pareiškėjas teigė, jog ambulatorinėje sveikatos priežiūros įstaigoje artimiausia registracijos į gydytojo neurologo konsultaciją data buvo tik po 3 mėnesių, tačiau UAB „Bioklinika“ gydytojo neurologo

konsultacija pareiškėjui buvo suteikta praėjus 2 mėnesiams po 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio. Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, draudikas teigė, kad pakartotinė gydytojo neurologo konsultacija nebuvo skubi ir reikalinga. Atsižvelgdamas į tai, draudikas pabrėžė, kad jam nekyla pareiga mokėti 637,4 Eur draudimo išmokos.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus paaiškinimus ir įrodymus, pažymėtina, kad nagrinėjamu atveju šalių ginčas kyla dėl draudiko atsisakymo mokėti draudimo išmoką, atlyginančią UAB „Bioklinika“ gydytojo neurologo suteiktos konsultacijos, taikytų fizioterapijos procedūrų, vaistų „Wobenzym“, „Traumeel“, „Discus compositum“ įsigijimo ir MRT tyrimo išlaidas.

Vertinant ginčo šalių aplinkybes, kuriomis jos remiasi kaip savo reikalavimų ir atsikirtimų pagrindu, pažymėtina, kad draudikas, priimdamas sprendimą nemokėti draudimo išmokos, atlyginančios nurodytas medicinos išlaidas, teigė, kad šios išlaidos nėra priežastiniu ryšiu susijusios su 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio pasekmėmis. Draudiko teigimu, šias aplinkybes pagrindžia medicinos dokumentuose užfiksuoti duomenys, kad pareiškėjas į UAB „Bioklinika“ kreipėsi tik praėjus 2 mėnesiams po eismo įvykio, tai pat kad UAB „Bioklinika“ skirto MRT tyrimo metu buvo nustatyti lėtiniai pareiškėjo susirgimai, nesusiję su 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykyje padarytais pareiškėjo kūno sužalojimais. Siekdamas paneigti draudiko nurodytas aplinkybes, pareiškėjas pabrėžė, kad turėtų medicinos išlaidų priežastinį ryšį su 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio pasekmėmis patvirtina medicinos dokumentai, kuriuose nurodyta, kad visi atlikti tyrimai ir pareiškėjui taikytas gydymas buvo skirti 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykyje padarytiems sužalojimams iširti ir gydyti.

Iš Lietuvos bankui pateiktų medicinos dokumentų nustatyta, kad pareiškėjas, įvykus 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykiui, greitosios pagalbos automobiliu buvo atvežtas į Kauno klinikas. Kauno klinikų parengtame medicinos dokumentų išraše nurodyta, kad „pacientas pateko į eismo įvykį. Susitrenkė galvą ir nugarą. Skundžiasi galvos ir nugaros skausmu.“ Kaip nurodyta UAB „Garliavos šeimos klinika“ draudikui adresuotame 2015 m. spalio 21 d. medicinos dokumentų išraše, Kauno klinikose pareiškėjui buvo atlikti tyrimai, tačiau lūžių arba kraujavimo požymių nebuvo nustatyta. Pareiškėjui buvo skirti analgetikai, jis buvo išleistas gydytis namuose, pareiškėjui rekomenduotas 5 parų gulimasis režimas.

2015 m. liepos 1 d. pareiškėjas kreipėsi į UAB „Garliavos šeimos klinika“. Bendrosios praktikos gydytojo parengtame medicinos dokumentų išraše nurodyta, kad pareiškėjui nustatyti dėl 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio sužaloto sprando ir nugaros skausmai, skirtas medikamentinis gydymas. 2015 m. liepos 16 d. pareiškėjas dėl išliekančio nugaros skausmo pakartotinai kreipėsi į bendrosios praktikos gydytoją. Bendrosios praktikos gydytojo medicinos dokumentų išraše nurodyta, kad nugaros skausmas „neplinta, tačiau stiprėja stovint, ilgai būnant vienoje padėtyje“. Dėl nepraeinančio nugaros skausmo pareiškėjui 2015 m. liepos 16 d. buvo išrašytas siuntimas į gydytojo neurologo konsultaciją dėl nugaros skausmo gydymo rekomendacijų suteikimo.

2015 m. spalio 12 d. UAB „Bioklinika“ gydytojo neurologo parengtame medicinos dokumentų išraše nurodyta, kad pareiškėjas 2015 m. rugpjūčio 26 d. į gydytoją neurologą kreipėsi dėl skausmo strėnose ir juosmenyje, skausmai atsirado po 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio. 2015 m. rugpjūčio 26 d. pareiškėjui buvo atliktas MRT tyrimas. Pareiškėjui buvo taikytas gydymas: fizioterapija, skirtas dviejų savaičių gydymas vaistais „Traumeel“ ir dviejų su puse

savaitės gydymas vaistais „Wobenzym“. 2015 m. spalio 12 d. UAB „Bioklinika“ gydytojo neurologo parengtame medicinos dokumentų išrašė nurodyta, kad po gydymo pareiškėjo savijauta pagerėjo.

Atsižvelgiant į draudiko teiginius, kad dėl pareiškėjui suteiktos gydytojo neurologo konsultacijos, atlikto MRT tyrimo ir rekomenduoto gydymo pareiškėjo patirtų išlaidų priežastinį ryšį su 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio pasekmėmis paneigia tai, kad pareiškėjas į UAB „Bioklinika“ kreipėsi, praėjus net 2 mėnesiams po eismo įvykio, pažymėtina, kad nuo 2015 m. birželio 29 d. įvykio iki 2015 m. liepos 16 d. UAB „Garliavos šeimos klinika“ bendrosios praktikos gydytojo siuntimo konsultuotis su gydytoju neurologu išrašymo pareiškėjui buvo taikytas dėl eismo įvykio padarytų sužalojimų medikamentinis gydymas. Bendrosios medicinos praktikos gydytojo pateikti duomenys patvirtina, kad siuntimas konsultuotis su gydytoju neurologu buvo išrašytas dėl nepraeinančio pareiškėjo nugaros skausmo. UAB „Bioklinika“ medicinos dokumentų išrašė taip pat nurodyta, kad pareiškėjas į gydytoją neurologą kreipėsi dėl po 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio atsiradusio skausmo strėnose ir juosmenyje. Remiantis Lietuvos bankui pateiktais medicinos dokumentais, nėra pagrindo teigti, kad pareiškėjas į UAB „Bioklinika“ kreipėsi išsigydęs 2015 m. birželio 29 d. įvykyje patirtus sužalojimus ir kad pareiškėjo kreipimosi į gydytoją neurologą priežastis buvo papildomų, su 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio metu padarytais sužalojimais nesusijusių, sveikatos sutrikimų tyrimas ir gydymas. Įvertinus Lietuvos bankui pateiktą medicinos dokumentų visumą, darytina pagrįsta išvada, kad UAB „Bioklinika“ gydytojo neurologo konsultacija ir 2015 m. rugpjūčio 25 d. atliktas MRT tyrimas buvo skirti 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio sužalojimams išsamiai ištirti.

Siekdamas pagrįsti savo sprendimo nemokėti draudimo išmokos, atlyginančios UAB „Bioklinika“ gydytojo neurologo skirtų fizioterapijos procedūrų ir vaistų „Wobenzym“, „Traumeel“, „Discus compositum“ įsigijimo išlaidas, draudikas teigė, kad gydytojo neurologo skirtas gydymas buvo taikytas ne 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio pasekmėms, o lėtiniam susirgimui osteochondrozei gydyti.

Iš 2015 m. spalio 12 d. UAB „Bioklinika“ gydytojo neurologo medicinos dokumento išrašo matyti, kad gydytojas neurologas pagrindine liga, dėl kurios buvo taikytas gydymas (skirti medikamentai „Traumeel“ ir „Wobenzym“ bei fizioterapija), po kurio pareiškėjo savijauta pagerėjo, nurodė „lumbalgiją“ (juosmens skausmą). Su pagrindine liga susijusiomis ligomis gydytojas neurologas nurodė „migreną su trumpalaikiais skausmo priepuoliais“ ir „antro laipsnio plokščiapėdystę“. 2015 m. spalio 12 d. UAB „Bioklinika“ gydytojo neurologo medicinos dokumento išrašė duomenys apie 2015 m. rugpjūčio 26 d. MRT tyrime užfiksuotus „negrubių spondilozinius, osteochondrozei būdingus pakitimus“ nurodyti tik kaip papildoma informacija apie MRT tyrimo metu užfiksuotus juosmeninės stuburo dalies pakitimus, osteochondrozė nebuvo nurodyta kartu su kitomis pareiškėjui nustatytomis ligomis.

Atsižvelgiant į 2015 m. spalio 12 d. UAB „Bioklinika“ gydytojo neurologo medicinos dokumento išrašė nurodytą informaciją apie pareiškėjui taikytą gydymą vaistais „Traumeel“ ir „Wobenzym“, pažymėtina, kad šių medikamentų informaciniuose lapeliuose nurodyta, kad minėti vaistai, be kita ko, pasižymi skausmą malšinančiu poveikiu ir potrauminių simptomų (tarp jų ir sumušimų) gydymu. Draudikas neginčija fakto, kad pareiškėjas 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykyje patyrė nugaros traumą ir jos gydymui buvo būtini skausmą malšinantys vaistai. Draudikas dėl 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykyje pareiškėjo sveikatai padarytos žalos išmokėjo neturtinę žalą atlyginančią draudimo išmoką, taip pat išmokėjo draudimo išmoką už pareiškėjo įsigytus skausmą malšinančius vaistus „Arcoxia“.

Atkreiptinas dėmesys, kad 2015 m. spalio 12 d. UAB „Bioklinika“ gydytojo neurologo medicinos dokumento išrašė nebuvo nurodyta, kad vaistai „Traumeel“ ir „Wobenzym“ buvo skirti osteochondrozės pasekmėms gydyti. UAB „Bioklinika“ medicinos dokumentų išrašė nurodyta informacija neprieštarauja Kauno klinikų ir UAB „Garliavos šeimos klinika“ parengtuose medicinos dokumentų išrašuose nurodytai informacijai. Atsižvelgiant į tai, draudiko teiginiai, kad medicinos dokumentai nepatvirtina UAB „Bioklinika“ gydytojo neurologo skirtų medikamentų priežastinio ryšio su 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio pasekmėmis, laikytini

nepagrįstais.

Vertinant ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, pažymėtina, kad argumentais, kad UAB „Bioklinika“ gydytojo neurologo išrašyti vaistai „Traumeel“ ir „Wobenzym“ ir pareiškėjui taikytos fizioterapijos procedūros buvo skirti osteochondrozei gydyti, draudikas pradėjo remtis tik pateiktame atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi dėl šalių ginčo nagrinėjimo. 2016 m. sausio 7 d. sprendime apie atsisakymą mokėti papildomą draudimo išmoką ir 2016 m. vasario 9 d. atsakyme į pareiškėjo pretenziją draudikas pagrindine papildomos draudimo išmokos nemokėjimo priežastimi nurodė tai, kad pareiškėjas į UAB „Bioklinika“ kreipėsi tik praėjus 2 mėnesiams po 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio. Kadangi Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, jog pareiškėjas į UAB „Bioklinika“ kreipėsi dėl 2015 m. birželio 29 d. įvykyje patirtų traumų gydymo, nėra pagrindo draudiko argumentų, kad gydytojo neurologo rekomenduotas gydymas buvo skirtas osteochondrozei gydyti, laikyti pagrįstais.

Vertinant draudiko paaiškinimų, kad vaistai „Traumeel“ ir „Wobenzym“ bei fizioterapijos procedūros buvo skirti osteochondrozei gydyti, kaip įrodymo pakankumą, pažymėtina, kad draudiko eksperto, kaip suinteresuoto ginčo baigtimi asmens, paaiškinimai, atsižvelgiant į Lietuvos bankui pateiktų medicinos dokumentų visumą, negali vienareikšmiškai patvirtinti draudiko įrodinėjamų aplinkybių buvimo. Atsižvelgiant į tai ir į įrodymų vertinimui taikytiną tikimybių pusiausvyros principą, nustatanti, kad išvadai apie fakto buvimą padaryti įrodymų pakanka, jei byloje esantys įrodymai leidžia padaryti labiau tikėtiną išvadą, kad tas faktas buvo, negu jo nebuvo, darytina išvada, kad Lietuvos bankui pateikti įrodymai leidžia daryti labiau tikėtiną išvadą, kad pareiškėjui taikytas fizioterapijos gydymas ir skirti vaistai „Traumeel“ ir „Wobenzym“ buvo skirti po 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio atsiradusiam juosmens skausmui, o ne osteochondrozei gydyti.

Svarbu pažymėti, kad UAB „Bioklinika“ medicinos išrašė kartu su informacija apie juosmens skausmui malšinti skirtas fizioterapijos procedūras ir vaistus „Traumeel“ bei „Wobenzym“ buvo nurodyta, kad pareiškėjui rekomenduoti „supinatorius pėdoms ir gydymas leidžiamais vaistais „Discus compositum“. Atsižvelgiant į tai, kad vaistas „Discus compositum“ pareiškėjui nebuvo skirtas ūmiam juosmens skausmui gydyti, taip pat jis yra nurodytas prie rekomendacijų papildomų ligų (pvz. plokščiapėdystė) gydymui, negalima daryti vienareikšmiškos išvados, kad šis vaistas buvo skirtas dėl 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio pasekmių atsiradusiam pareiškėjo juosmens skausmui gydyti. Be to, pažymėtina, kad vaisto „Discus compositum“ informaciniame lapelyje, be kitų duomenų apie simptomų minėtu medikamentu gydymą, yra pateikiama informacija, kad šis vaistas taip pat skiriamas ir osteochondrozės sukeltiems simptomams gydyti. Įvertinus tai, kas buvo išdėstyta, konstatuotina, kad Lietuvos bankui nepakanka pateiktų įrodymų teiginiui, kad vaistas „Discus compositum“ negalėjo būti skirtas MRT tyrimo metu nustatytiems osteochondrozei būdingiems pakitimams gydyti, paneigti ir neginčijamai patvirtinti, kad šio vaisto skyrimas buvo susijęs su dėl 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio atsiradusiomis pasekmėmis.

Atsižvelgiant į tai, kad Lietuvos bankui pateikti medicinos dokumentai patvirtina, kad UAB „Bioklinika“ gydytojo neurologo konsultacija ir 2015 m. rugpjūčio 26 d. atliktas MRT tyrimas buvo skirti 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio sužalojimams išsamiai ištirti ir rekomendacijoms pateikti, taip pat įvertinus Lietuvos bankui pateiktus įrodymus, suteikiančius pagrindą konstatuoti, kad pareiškėjui taikytas gydymas buvo skirtas po 2015 m. birželio 29 d. eismo įvykio atsiradusiam juosmens skausmui gydyti, darytina išvada, kad draudikui kyla pareiga mokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjo patirtas išlaidas už UAB „Bioklinika“ gydytojo neurologo konsultaciją, MRT tyrimą, fizioterapijos procedūras ir įsigytus vaistus „Traumeel“ ir „Wobenzym“.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu bei šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.2

papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

1. Iš dalies patenkinti pareiškėjo A. P. reikalavimą, rekomenduojant draudikui išmokėti pareiškėjui draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjo turėtas išlaidas už UAB „Bioklinika“ gydytojo neurologo suteiktą konsultaciją, MRT tyrimą, fizioterapijos procedūras ir įsigytus vaistus „Traumeel“ ir „Wobenzym“.

2. Įpareigoti AB „Lietuvos draudimas“ iki 2016 m. birželio 17 d. raštu informuoti Lietuvos banką apie šio sprendimo rezoliucinės dalies 1-ame punkte nurodytos rekomendacijos įgyvendinimą (neįgyvendinimą). AB „Lietuvos draudimas“ neįvykdžius minėtos rekomendacijos, apie tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Vilius Šapoka